

Nové cenzúrne pravidlá EÚ pre digitálne siete. Podarí sa globalistom ich sen a skrotia konečne svojho neposlušného Golema?

- CZ24 News | 3. září 2023

EU: Koncom minulého týždňa sa dočkali globalisti z Bruselu dlho kýženého kladiva na všetkých konšpirátorov a dezinformátorov. Od 25. augusta začali platiť nové európske pravidlá moderovania online obsahu - *Zákon o digitálnych službách (DSA)*, ktoré Brusel prijal už v roku 2022. Portál *Politico* si nadšene pradiť, že „úsilie Európskej únie zakročiť proti nelegálnemu a škodlivému digitálnemu obsahu v únii sa čoskoro rozbehne.“

Trň, ktorý ešte stále nepríjemné bodá globalistov do ich „perutných nôh“, aby sme sa vyjadrili homérsky, rozbehnutých v ústrety slnku pokroku, by tak mohol byť konečne vytrhnutý a konšpiračné „bobó“ zahojené. Pretože sociálne siete sú síce dobrá droga na biznis, propagandu a ohlupovanie nás, ale tento Golem z kabalisticko-lóžovej alchymistickej dielne sa trochu vymkol spod kontroly. Preto teraz pôjde späť do depa, na prerábku. Internetový Golem dostane toho správneho pána, poprepájajú ho so správnymi rúrkami, do gebule mu vložia náležitý šém a potom spolu s národným umelcom Janom Werichom všetci zaspievame, že „budeme všetci spoločne pracovať“ na homosexuálno-environmentálnej Európe a „budeme ju všetci spoločne milovať“. No a konšpirátori sa pôjdu podobne ako Jeho cisárska milosť Rudolf II. „historicky skompromitovať“.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

„Daj sem ten šém, hovorím ti po dobrom!“

Keď som sa v roku 1998 rozprával s jedným známym, ktorý pracoval pre veľkú nadnárodnú firmu v oblasti elektronických technológií, tak sa pohrdavo vyjadril o internete ako o neefektívnom projekte, do ktorého sa investovalo množstvo financií, pričom ich návratnosť a zisk sú v nedohľadne. Sklamanie vtedajších kapitánov biznisu spočívalo v slabej odozve potenciálnych používateľov internetu, na možnosti nákupu tovarov, vyhľadávania produktov, komunikácie s firmami. Skrátka, biznisu to veľmi nepomohlo.

Samozrejme, teraz už vieme, že len dočasne. Biznis sa časom úspešne rozbehol a svetová oligarchia má teraz pocit úspešných drogových dilerov, ktorých ovečky sú vzorne naučené siahnuť po droge v každej chvíli voľného času. Avšak ešte koncom tisícročia si oligarchovia, ktorí od internetového boomu, počínajúceho rokom 1995, očakávali okamžité zisky skôr sťažovali. Ľudia využívali internet viac na vzájomnú komunikáciu, než na nákupy.

Pri tomto vajataní a v snahe trochu oplodniť svoje investície, sa rozhodli globalisti ponúknuť ľuďom možnosť premeniť internet zo zamýšľanej komunikačno-obchodnej sféry na fórum, ktoré bude priťahovať záujemcov svojou dovtedy nevídanou možnosťou verejného vyjadrovania sa jednotlivcov, a to doslova s planetárnym dosahom. Nemýlili sa, toto skutočne zabralo. Každý si odrazu mohol vytvoriť svoje vlastné noviny vo forme blogu alebo stránky, komentovať články v oficiálnych médiách, diskutovať s inými komentátormi a šíriť informácie, ktoré boli dovtedy režimom vytesnené na okraj spoločnosti, kde živorili a umierali na finančné suchotiny či informačné embargo.

A keďže sa svet správal do roku 2000 ako poslušný žiak Francisa Fukuyamu, globálni vládcovia

nevideli dôvod, prečo by svojim rozdychteným ovečkám mali na internetovú ilúziu slobody siahvať.

„Ludia, spaste dušu - Golem sa utrhol!“

Internet sa však už čoskoro mal ukázať vo svojej odvrátenej a pre globalistov nepríjemnej podobe. Pád Dvojčiek, dvoch mrakodrapov v New Yorku, ktorý sa odohral 11. septembra 2001, a mal zrejme podľa globalistov navodiť primeranú atmosféru pre boj svetového policajta - USA so všetkými nepriateľmi globálnej fukuyamovskej liberálnej demokracie, spustil prvú globálnu lavínu politicky nekorektných informácií.

Ako huby po daždi sa začali šíriť alternatívne informácie, ktoré spochybňovali oficiálny naratív a napriek sileným a o to kyslejším úsmevom, sa nepodarilo globálnym vládcom a ich sluhom zakryť pocit hnevu a podráždenosť. Pokiaľ porovnávali mieru mediálneho odporu z roku 2001 napríklad s odporom pri bombardovaní Juhoslávie, nemohlo im ujsť, že celá mediálna situácia sa akosi vymkla spod kontroly.

Samozrejme nie natolko, aby to globálne plány zabrzdilo, ale veď to poznáte - každý chce mať po dobre vykonanej práci trochu toho pokoja a oddychu. Tak prečo by práve globalisti mali neustále počúvať nejaké otravné bzučanie za ušami, keď si chcú dať po celodennom usilovnom globalizovaní, obrazne povedané - trochu „šlofika“?

A tak kým na poli administratívnom, kultúrnom a sociálnom sa mohli globalisti pochváliť výraznými neomarxistickými budovateľskými úspechmi, stále tu zostával na tele pokroku rakovinový vred, ktorý živil (slovami odborníkov) - konšpiračné teórie, dezinformácie, pravicový extrémizmus a populizmus.

„Ale my chceme Golema, my potrebujeme Golema!“

K náprave tohto nežiaduceho stavu dochádzalo najprv infiltráciou. Siahnuť k represívnym opatreniam by bolo pred 15-20 rokmi príliš okaté. Na svete boli ešte staršie generácie, v administratíve aj v parlamentoch, nekompatibilné s ultrapokrokovou ideológiou (pripomeňme len ako kuriozitu, že ešte napríklad aj Jean-Claude Juncker, slávny šéf Európskej komisie, znalec vína a vzorný aplikátor lavicovo-liberálnej ideológie, začínal svoju kariéru v Luxembursku kampaňou proti potratom), a preto sa cenzúra vymáhala najprv tlakom „mimovládnych“ organizácií. Ich rozhorčenie nad „nenávisťníkmi“ sa prenášalo s rýchlosťou pandémie (a asi rovnako vierohodne) na poslancov aj úradníkov a tí potom, stojac tvárou v tvár znovu oživej hydre netolerance a extrémizmu, začali postupne prijímať zákony garantujúce základné ideologické postuláty súčasného režimu a globalistického projektu.

Napriek tomu, že sa slučka postupne ťahovala, rýchlosť procesu bola v očiach zodpovedných globalistov stále nízka. V minulom desaťročí, aj vďaka rozšíreniu ďalšej problematickej súčasti internetovej siete - sociálnym sieťam, sa spôsob aplikácie zákonov proti „konšpirátorom“ opäť sťažil. Riešenie preto prichádzalo do úvahy len jedno: zodpovední globalisti - plánovači, sa museli nejako dohodnúť s nezodpovednými globalistami - biznismenmi. Ako to však urobiť, aby sa cap nažral a globálna kapusta zostala celá?

A tu prišli (ako?) na zavolanie pandémie a vojna. Strach a atmosféra paniky oddelila zrno od konšpiračných pliev, pričom sa ukázalo, že násilné obmedzenie občianskych slobôd, pokiaľ je správne odkomunikované, neprináša až taký odpor, aby sa ho museli globalisti obávať. Zablokovanie nepohodlných webov, niekoľkoročné tresty väzenia za šírenie „nenávisťných“ prejavov, prepúšťanie z práce a celková ostrakizácia sa ukázali ako celkom stráviteľné pre pokojne prežívajúce masy. Preto sa rozhodla Európska komisia konečne pristúpiť ku globálnej regulácii a cenzúre digitálnej siete.

„Ustúpte všetci dozadu, ja mu vložím šém!“

Samozrejme, predstava o politicky nekorektných nenávisníkoch na spropagovanie tohto opatrenia nestačí. Ľudia by sa predsa len mohli ošívať a škrabať za ušami. Preto treba prísť s iným motívom, ktorý bude ľahšie stráviteľný, ba priam ľuďom vyžadovaný. Do neho sa potom zabalí to podstatné, ako vedel už Napoleon, keď označil knieža de Talleyranda za fekáliu zabalenú do hodvábu. To bola zrejme pravda, ale ako dobre pritom fungoval. Smrad pritom necítite, no a ešte to aj dobre vyzerá.

Tak je aj nový zákon o digitálnych službách zabalený do hodvábu, ktorý je popretkávaný týmito ušľachtilými motívmi: posilniť práva používateľov online služieb, zakázať cielené reklamy, kontrolovať predajcov, varovať kupujúcich pred nelegálnymi produktami, ochrániť deti pred sexuálnymi predátormi, ochrániť citlivé osobné údaje, skrátka samými peknými a prospešnými vecami.

A niekde popri tom sa nájdu aj také podružné drobnosti ako: obmedziť nenávistné prejavy na internete, zabrániť šíreniu nepravdivých správ počas prírodných katastrof, pandémieí, vojen či iných krízových udalostí, blokovať konšpiračné weby.

„Dnes budú rožteky obzvlášť vypečené!“

Vyzerá to v podstate ako handel. Niečoho sa vzdáme a niečo dostaneme. Tak už to v živote chodí. Keď si to však všetko zrátate, nutne vám môže napadnúť otázka: Je to dobrá výmena?

Bruselský moloch mi síce pomôže odstrániť reklamu, ktorú som však mohol ignorovať aj sám, ale zároveň mi zabráni dostať sa k alternatívnym informáciám. Chce kontrolovať predajcov, avšak tými sú väčšinou nadnárodné kolosy, ktoré na globalizácii participujú a ako sa doteraz ukázalo, všetky tzv. opatrenia voči nim, ktoré mali ochraňovať spotrebiteľov sú „na starú belu“. Chce chrániť deti pred sexuálnymi predátormi na internete, ale pritom tých predátorov oficiálne v EÚ dotiahne do škôlok a škôl, kde veselí a šarmantní LGBTQI+ ujovia, tety a „čosiovia“ naučia detičky vhodne masturbovať, prípadne poslúžiť rovno súdruhom školiteľom. Chce chrániť citlivé údaje na internete pred predajcami, a pritom zhromažďuje do detailov všetky informácie platbách, pohybe, chorobách, sklonochoch a názoroch občanov EÚ. Takže vlastne, čo sa zlepší?

Ohľadom našej ochrany pred predajcami, nadnárodnými koncernami a pansexualizáciou samozrejme nič. Ale zato ohľadom našej ochrany pred konšpiračnými teóriami a údajnými dezinformáciami sa zmení veľa. Z toho sa dá usudzovať na hlavný účel nového zákona.

Bruselský Leviatan si vytipoval 19 najväčších platforiem a tie budú musieť spolupracovať na regulácii, inak budú nasledovať pokuty. Platformy budú musieť samé iniciatívne vyhľadávať zradcov euro-dobrobytu a blokovať ich účty. Budú im na to slúžiť špeciálne algoritmy. Má sa zjednodušiť aj uvedomelé udavačstvo, alebo inak „*ohlasovanie škodlivého obsahu*“. Udávať môžu jednotlivci aj celé kolektívy a pokiaľ platforma nezareaguje, budú padať masťné pokuty.

Zdá sa teda, že mimovládne organizácie budú mať práce viac než dost. Dúfajme preto, že si to známy ľudomil George Soros ešte s tým odchodom rozmyslí. Nie žeby ho nemal kto zastúpiť ideologicky, ale treba to aj platiť.

Sú tu však aj ďalšie povinnosti. Online platformy a vyhľadávače budú musieť každý rok predkladať Komisii detailnú správu o sebe, do akej miery predstavujú tzv. systémové riziko. Inak povedané, ako ich algoritmy, ktoré radia či usporadúvajú obsah, môžu prispievať k šíreniu dezinformácií či nelegálneho obsahu medzi používateľmi, ohrozujú ich duševné zdravie či prispievajú k podkopávaniu základných práv a slobôd.

Všetky spomenuté platformy musia aspoň raz za 6 mesiacov poslať EÚ záznamy o ich návštevnosti.

Každých šesť mesiacov sa platformy tiež budú musieť otvoriť a poskytnúť dlho strážené informácie vrátane podrobností o zamestnancoch, ktorí moderujú ich obsah – ako je ich výkonnosť, odbornosť a ovládanie európskych jazykov.

Za porušenie pravidiel môže Komisia uvaliť pokutu do výšky šiestich percent globálneho obratu firiem, vo vážnych prípadoch im môže dočasne zakázať pôsobenie na jednotnom trhu. A to už sú zaiste veľmi pádne argumenty, ktorým rozumejú všetci globálni oligarchovia, zabudnuvší vo chvíľkovom poblúznení na povinnosti voči rodnému glóbusu.

„Keď Ursula povedala, že sa neutrhne, tak sa neutrhne!“

No a keď pôjde všetko podľa plánu, tak budú postupne nenávistné dezinformácie na internete a sociálnych sieťach ubúdať. Proces by mohol pripomínať genézu humoristického časopisu *Roháč* medzi rokmi 1969 až 1970. Zvolna, týždeň za týždňom sa priestor pre určité štvavé a politicky nekorektné vtipy zmenšoval, až sa scvrkol na minimum. No a potom nastúpil za šéfredaktora *Roháča* tatuško súčasného najaktívnejšieho bojovníka za demokraciu, slobodu, EÚ a USA – Andreja Bána, Golem sa prestal zlostiť a začal dymiť pekne nabielo.

Všetko preto nasvedčuje tomu, že pod múdrou kuratelou bruselských byrokratov a za uvedomelej spolupráce všetkých pokrokových zložiek spoločnosti, sa nakoniec dielo podarí a štváčom zavrieme ich drzé papule.

Nový zákon má už len jeden háčik – vzťahuje sa na platformy, ktoré majú viac ako 45 000 000 užívateľov. Preto zostávajú ešte niektoré štrbiny, ktoré sa v súčasnosti nedajú dostatočne kontrolovať, ako napríklad Telegram. Postažovala si na to aj hlásna trúba eurohujerstva na Slovensku, portál *Euractiv.sk*. Ten v článku zo začiatku mesiaca s príznačným názvom *Liahne teroristov: Ako sa z boja za slobodu slova stali komunikačné kanály násilia*, narieka:

„Telegram však tiež predstavuje priestor na šírenie propagandy a dezinformácií. Na slovenskej scéne sú aktívnymi používateľmi najmä Ľuboš Blaha, ktorého odborníci z Gerulata Technologies označili za najaktívnejšieho šíriteľa proruských obsahov na Slovensku či konšpirátor a extrémista Daniel Bombic.“

Na záver článku sa jeho autorka Tatiana Turisová pýta s očami uprenými na Západ: *Pomôže Únia?* Zatiaľ to však v prípade Telegramu vyzerá trochu mdlo:

„Na problematické fóra nemá v súčasnosti dosah ani nový celoeurópsky zákon o digitálnych službách. V prípade Telegramu je prekážkou najmä počet jeho používateľov. Na to, aby web spĺňal definíciu veľmi veľkej platformy, musí mať v rámci Európskej únie nad 45 miliónov používateľov. Telegram však tieto počty nedosahuje.“

Lenže donedávna to vyzeralo mdlo aj s veľkými platformami. A teraz? Kolesá sa dali do pohybu. A rovnako to možno bude onedlho aj s ďalšími rozvratnými živlami. Veď ako povedal korifej liberálnej demokracie na Slovensku – Mikuláš Dzurinda: *Kde je vôľa, tam je aj cesta.*

AUTOR: Branislav Michalka

[ZDROJ](#)